

[Alvilda Larsen.]

spørgsmål om nogle få håndøre, der bliver lagt til deres udgifter, men det bliver i virkeligheden for manges vedkommende spørgsmålet om penge til nogle par strømper til et barn, i andre tilfælde måske om en skoforsåling. Denne husleje-forhøjelse kommer til at ramme mange, mange af vore svageste medborgere hårdt.

Jeg noterede mig, at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Holger Larsen, udtalte stor betænkelighed overfor bestemmelsen om opsigelse af lejere i tofamilieshuse og også var inde på spørgsmålet om de saneringsmodne ejendomme og en række andre ting. Jeg håber, at det ikke bliver ved betænkelighederne alene. Jeg håber, at de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte, ikke var beregnet for øret alene. Jeg kan love det ærede medlem, at hvis han og hans parti vil sætte noget ind på at ændre de bestemmelser, der er foreslået her, så skal han ikke mangle støtte fra mit parti.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var bekymret over, at forslagene tilsigtede en midlertidig ordning. Jeg tror ikke, der er grund til at nære nogen bekymring med hensyn til midlertidigheden af disse love. Vi har så rige erfaringer for, at love af denne art — vi har mange og har haft mange love, især om indirekte skatter, som oprindeligt var tænkt som midlertidige, men som allesammen er blevet permanente efterhånden — gerne bliver permanente, og jeg tror ikke, der er nogen fare for, at ikke også disse love skal blive det.

Jeg tror, at mit parti er i overensstemmelse med flertallet af lejere og flertallet af fagbevægelsens medlemmer, når vi advarer regeringen mod at foretage denne leje-forhøjelse. Jeg opfordrer også andre medlemmer af det høje ting til ikke at stemme for denne forhøjelse, som vil ramme et stort antal lejere, der dårligt kan tåle en forringelse af deres levevilkår. Mit parti kan ikke under nogen omstændigheder medvirke til forslagenes gennemførelse.

Søren Olesen: Angående det af indenrigs- og boligministeren fremsatte forslag om ændring i lov om leje vil jeg begynde med at udtale, at jeg og mit parti ser gerne en afvikling af bolig- og lejerestriktionerne,

sådan at de to parters — ejeres og lejerers — rettigheder og pligter kommer til at stå i forhold til de ydelser, som kræves af dem. Udfra dette synspunkt kan jeg tiltræde, at der sker en lettelse af det såkaldte stavnsbånd, således at lejerer får mulighed for at flytte til en anden by. Det har jo været meget vanskeligt for en mand, hvis han fik arbejde i en anden by, at skaffe en bolig til familien, og det har hindret bevægeligheden på arbejdsmarkedet. Vi kan derfor kun hilse med glæde, at man søger at skaffe mulighed for, at der kan opnås en lettelse på dette område.

Heroverfor kan vi så tage det modstykke, at ejeren af et tofamilieshus, hvor ejeren bebor den ene lejlighed, får ret til at skifte lejer, efter 2 års forløb ganske vist, men der er da altså lettelse i udsigt. Her har det været sådan, at det kunne være personlige forhold, der gjorde, at man ønskede at få andre husfæller, men det har været meget vanskeligt. Reglerne om tofamilieshuse har endvidere bevirket, at der blev opført meget få parcelhuse med 2 lejligheder, idet bygherrer og ejere af sådanne huse er blevet bange for at indrette denne ekstra lejlighed, som ellers ofte kunne indrettes med både forholdsvis ringe bekostning og få materialer. Jeg mener, det har været med til at forringe boligmassen, at forholdet har været sådan. Vi ville have haft flere boliger, hvis man tidligere havde givet mere frihed på dette område.

Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt de foreslåede leje-forhøjelser er de rigtige, om de er forsvarlige under hensyn til begge parters interesser. Jeg har bemærket, at ordførerne for de fire udvalgsberettigede partier har givet udtryk for, at det er en passende leje-forhøjelse, der her er foreslået. Det må vel hænge sammen med, at man i udvalget angående forlængelsen af leje-loven og boligstøtteloven har ført visse forhandlinger, som jeg og mit parti ikke har noget kendskab til, og dør er nået til en vis forståelse med hensyn til, hvad leje-forhøjelsen bør andrage. Her må disse partier tage ansvaret og på en måde garantere for, at det er en passende forhøjelse, der foreslås.

Mit parti havde imidlertid gerne set en udtalelse fra indenrigs- og boligministeren om, hvad han vil gøre, når de to år er gået til ende. Mener ministeren, at man